

Neuvěřitelné osudy českých
MISTRŮ HERMETIKŮ

3. díl

Evokace STROMOVÉHO GNÓMA a astrální vůně petroleje

Přinášíme vám další část našeho seriálu o českém hermetismu, kterým nás bude opět provázet hermetik a spagyrik Michal Stránský. Abychom mohli volně navázat na předchozí články, připomeňme si alespoň několik základní informací. Přinesou nám poznání a porozumění pochmurné atmosféry, jíž čeští zasvěcenci do tajů magie, alchymie, astrologie, kabaly a dalších esoterních oborů čelili tváří v tvář.

Pokračování na str. 74-75 »

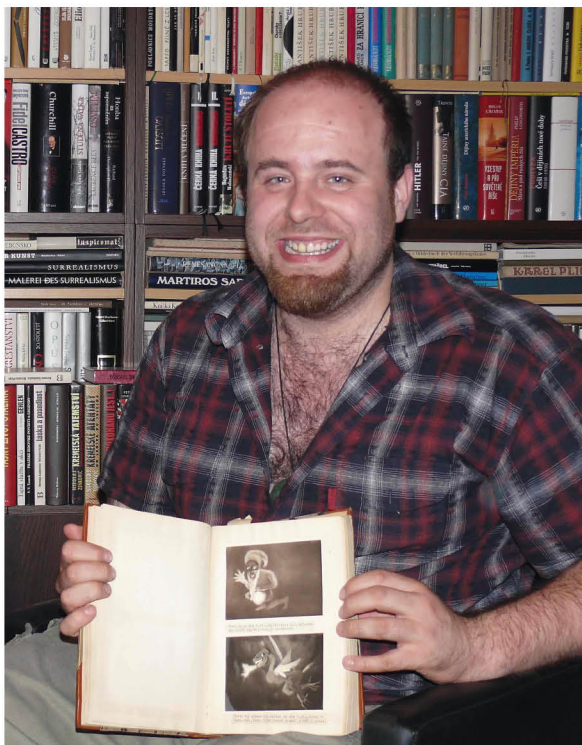
Bytosti z deníku Horev-klubu: kontrolní snímek elementála Saturnu (vlevo) a elementál Slunce (vpravo). Mezi fotografiemi jsou očividně i jasné falzifikáty.

Během druhé světové války začal platit přísný zákaz shromažďování, hrozil za něj trest smrti a ničivá perzekuce rodiny zatčeného. **Činnost mnohých politických i nepolitických organizací byla zakázána a Universalia, společnost českých hermetiků, která pořádala veřejnou duchovní osvětu, nebyla výjimkou.**

Adolf Hitler, který věřil ve vyšší moc a praktické schopnosti elit evropských »okultistů«, se bál těch kdo nepracovali pro něj, a vnímal je jako největší hrozbu. **Němci Univesalii zrušili v roce 1941 poté, co zatklí jejího předsedu Jan Kefera a odsunuli ho do koncentračního tábora Flossenbürg.** Tady o půl roku později zemřel.

PREVENTIVNÍ OPATŘENÍ

Ovšem členové Horev-klubu, úzkého spolku praktikujících hermetiků, které vedl blízký Keferův přítel **Pierre de Lasenic**, odhaleni nebyli. Svou činnost totiž provozovali narozdíl od Universalie v naprostém utajení a pod pláštěm magické ochrany. A přestože byli maximálně obezřetní, uvědomovali si, že může být jen otázkou času, než budou ve vile, kde se obvykle scházeli, čelit domovní prohlídce a možnému obvinění z provozování okultismu. „Potřebovali proto preventivně vytvořit nějaký falešný důkaz

Michal Stránský s deníkem Horev-klubu

Pro běžného pozorovatele šlo zřejmě o bláznivý. **Ale jistě ne pro člověka, který si byl vědom, že práce s živlovými bytostmi a živly samotnými pod Lasenikovým vedením byla úplným základem jakékoliv rituální hermetické praxe.** Bez těchto zkušeností a znalostí se nebylo možné posunout k vyššímu duchovnímu cíli. Poznáním a zažitím

vou magickou pečeti ze spisu *Archidoxa Magica* (o velikosti malých talířků). **Pro své blízké pak připravovali přírodní spagyrické léky, esence a kvintesence z bylin a minerálů, experimentovali s fotografováním čaker a pránického záření.** Svým »duchovními studii a morálními praxí« přinášeli členové Horev-klubu z »Věčného Božského Světa (Světla)« tři léky-dary sfér: **SÍLU-LÁSKU-KRÁSU.** Takto vyzbrojeni pomáhali (charitou) svým blízkým přežít dobu války teroru a temna. Do dvousvazkového deníku, jenž vedli především kvůli své ochraně, šikovně vetkali do svých »vzpomínek z lesů a hájů« i smyšlené pohádkové nesmysly. Také se v něm chlubil fotografiemi »vyfocených bytostí«, nad nimiž nezasařené jenom musí nevěřičně kroutit hlavou.

OČI MOHOU KLAMAT

Hermetik Michal Stránský má jasno: „Některé fotky z deníku jsou očividné falzifikáty, které měly jediný cíl: uměle znehodnotit a zesměšnit obsah i smysl hermetické práce před gestapem. Deník Horev-klubu je směsí textů a obrazů různých kvalit a fikcí. Věřím, že nikdo z těch, kdo jej spoluvytvářel jako »pohádkový a lidový žaltář válečné doby« netušil, že deník válku přežije, nebo že ho někdy někdo zveřejní. Sám jsem viděl na vlastní oči pravé hermetické texty a rukopisy. Archiv praktických magických, alchymistických a hermetických textů z Horev-klubu z pozůstatosti Ladislava Běhounka, čítající více než 700 strojopisných stran textů a mnoho knih (např. rukopis knihy *Vysoké magie* od Františka Bardona, jenž byl přítel Lasenika a jeho žáků), který se tajně přechovával, je dodnes »Hermem stráženo«. Od pamětníků vím, že to, co jsem z archivu viděl, bylo jen dochované

Bytost undiny z deníku Horev-klubu (také podvrh)

Chodili, když byla správná konstelace, v noci po lesích a prováděli skutečné magické evokace gnómů a dalších bytostí...

o tom, že nejsou pro Třetí říši nijak nebezpeční, a že jsou jen neškodní a politováníhodní blázni, co věří nesmyslům a pohádkám... Tak vznikl deník Horev-klubu, který v sobě spojil významné poslání s užitečným,“ uvádí mne do obrazu **Michal Stránský.**

VÝLETY DO POHÁDKY

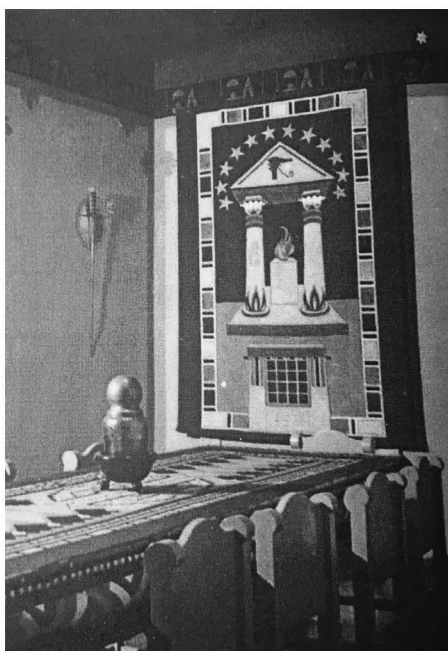
Stmívá se. **V blízkém okolí Káraného u Prahy se na lesní cestě v podvečer schází skupinka lidí, kteří se na paloučcích a v přilehlých lesích chovají značně podivně. Tiše naslouchají vysokému hubenému muži s pronikavými očima a zblízka si prohlíží nejrůznější přírodní zákoutí.** Občas někam ukazují prstem, šeptají si mezi sebou, pak cosí fotí a pečlivě zapisují. Pokládají ke stromům sůl, med a byliny.

Při pohledu na kostrbatě napsané řádky by tichý pozorovatel dokázal ze spisu odvodit, že se jedná o stručné zápisky z pozorování živlových bytostí – vodníků, bludiček, skříteků a vlků. Chodit ve skupině navečer a v noci do lesa za této válečné doby bylo více než život ohrožující. Zbláznili se snad tyto lidé, nebo byli naopak obzvláště stateční?

živé přírody a jejího »pohádkového řádu« pak člověk rozpoznal přírodní »duchovní řád« v sobě samém. **V Horev-klubu nepřestovali členové pouze filosofií, ačkoliv se každé úterý obvykle scházeli na diskuzi v kavárně Louvre na Národní třídě. Úzký kroužek vybraných členů Horev-klubu podstupoval i praktický výcvik.** Chodili, když byla správná konstelace, v noci po lesích a prováděli skutečné magické evokace gnómů a dalších bytostí. V případě úspěchu pak s těmi živlovými navazovali kontakty, utužovali svá »pohádkové přátelství« a učili se od nich takřka přímo v terénu. Vzrušující noční dobrodružství, o nichž pak dlouze a otevřeně hovořili s mistrem Lasenikem, jim umožňovala se nejen vzdělávat v praktické magii, (nebo jiných starých uměních podle svého osobního výběru), ale také jim pomáhala zapomenout na těžké časy všudy přítomné války.

DUCHOVNÍ PRAXE

Vlastnoručně vytvářeli v časech temna pro svou ochranu talismany podle středověkých magických knih *Clavicule Salamonis* a odlévali je dokonce i ze stříbra s *Paracelso-*

Místnost Horev-klubu a na stole stojící kanopa obsahující Azielovu bytost

torzo. Kvalita a rozsah magického poznání praktických textů je i dnes často místy nepřekonatelná. Tyto texty vydává pro dnešní čtenáře postupně nakladatelství Vodnář ve své hermetické a magické edici Bibliotheca Horev. V denících Horev-klubu ale chtěli někteří přeživší členové zachovat výsledky své skutečné evokační praxe s Lasenikem pro příští generace, a tak fotodokumentaci i jednotlivé záznaky z výletů do přírody namíchali tak, aby svou »neškodnou síleností« pobavili gestapo a mezi řádky zaujali a poučili zasvěcence budoucích generací. Jeden z členů Horev-klubu byl vášnivý sběratel uměleckých aktů, a tak není těžké odvodit, jak se dostaly nahé »nymfy« na palouček. Mohu prozradit, že se ale mnozí dnešní hermetici domnívají, že mezi falzifikáty, fotomontážemi a smyšlenými pohádkami můžeme v deníku Horev-klubu objevit i pravé fotografie a charaktery evokovaných bytostí a jedinečné informace, které jsou jim užitečné k vlastní magické praxi. Ze zápisů víme, že snímky, u nichž se nejvíc debatuje o jejich pravosti, vznikaly za přísných podmínek. Magici se museli před evokační praxí na nějakou dobu stát vegetariány a dodržovat další předpisy, např. provádět svou práci a meditace za určitých astrologických konstelací. Nechybělo vykuřování směsí drahých kadidel atd. Pak byli schopni kolektivně promítnout a vrhnout společnou vizi a kon-

centraci na citlivou skleněnou fotografickou desku. Nikdy osobně jsem to nezkoušel, ale od svých přátel vím, že je to možné.“ říká.

POD POVRCHEM

Dále se od Michala dovídám, že Horev-klub, jenž měl přibližně 15 členů, byl ještě dále rozdělen na menší podskupinky žáků podle jejich přirozených intelektuálních schop-

a sester. Později se Aziel, jehož část přebývala v uvedené nádobě (egyptské kanopě), stal egregorem, jehož energeticky živila pozornost a práce členů klubu. On jim za to na oplátku umožňoval prozkoumávat jemnohmotný a elementární svět a podával jim nesmírně důležité informace, jež je na cestě za poznáním posouvalo kupředu mílovými kroky. **A bránil nepřítelům, aby jeho duchovní rodině ublížili, pokud to bylo v jeho**

Deník Horev-klubu se dnes nachází v soukromé sbírce člověka, který jej chrání před likvidací...

ností a osobnostních předpokladů pro vyšší hermetickou praxi. „Deník Horev-klubu má minimálně dvě až tři úrovně. Jednak zde najdeme podrobné popisy nočních výletů z pera méně duchovně rozvinutých žáků, kteří v lesích a na paloučcích nevnímali nic jiného, než vlastní fantazijní představy. Také záznaky, které mají čistě humorný podtext, a dále zajímavé návody a poznatky s kabalistickými genii pro zkušenější hermetiky, jenž dovedou oddělit zrna od plev. Práce s magickým zrcadlem se stala pro Lasenikovu skupinu velmi důležitá, byla pro ně otevřenou informací mimo čas a prostor. Lasenik nechal obrazy zjevit v zrcadle a oni je vyfotografovali, nebo překreslili. Zachovaly se fotografie a kresby např. zhotoveného rabiho Löwa a dalších. Je hodně lidí, kteří poté, co uviděli odkaz Horev-klubu v zachovaném deníku, jejich práci zcela odsoudili. Hermetik (historik), který pečlivě studuje jejich texty, zná tehdejší problematickou dobu a navíc má možnost se seznámit s pamětníky, uvažuje nutně jinak,“ říká Michal.

TĚMĚŘ ZAPOMENUTÁ PRAXE S KABALISTICKÝMI GENII

Ve vile Vytoužená někteří členové Horev-klubu komunikovali s kabalistickým geniem Azielem, jehož členové přivedli magickou operaci do hmotné podoby. Zjednodušeně řečeno šlo o toto: **Uvnitř nádoby, kterou vidíte uprostřed stolu na fotografii vlevo nahore, byla speciální tekutina – spagyricky vyrobená a magicky oživená bylinná esence. Na ni adepti navázali svou magickou rituální prací živlovou bytostí Aziela a pak o ni pečovali doslova jako o dítě. Intelektově a silově se bytost vyvíjela mnohem rychleji než člověk. Aziel pak zpočátku jako živlová bytost postupně získával od hermetiků vědomosti a zkušenosti. Když »vyrostl do dospělosti a dozrál«, stal se personifikací konkrétní andělské stvořitelské síly.** Jeho pak úkolovali praktickými pracemi pro celou skupinu. Genius Aziel byl zároveň Lasenikovým strážným kabalistickým andělem, proto mluvil přímo k Lasenikovi a on pak vysvětloval skupině, co bytost říká. Aziel byl tedy ochráncem a rádcem Lasenika a i jeho duchovní rodiny, plné bratrů

silách. Magici se řídili jeho radami a pokyny, a také ověřovali pravdivost jeho slov. Ne nadarmo se říká »důvěřuj, ale proveď«.

UŠLECHTILÁ ZÁBAVA

Deník Horev-klubu se dnes nachází v soukromé sbírce člověka, který jej chrání před likvidací a nepochopením ze strany těch, kdo na »nadpřirozeno« nevěří. Přesto jsem našla na internetu wordový dokument přepisu, jenž měl údajně vzniknout v roce 2004 z fotokopie strojového textu (nikoliv však přímo z originálu). Ačkoliv je jeho pravdivost nejistá, uvedme alespoň část, která zde hovoří právě o Azielovi. „...jeden z našich bratrů přál si vyslechnouti všechny zvukové efekty, které Aziel měl čas od času dovoleno provozovati. Zůstal proto ve vile přes noc s jiným bratrem. Aziel dostal volnost projevu a přítomní zaslechli celé skupiny zvuků: zvonění v dálce, xylofonové tóny, rachot, klepání a vše se zesílilo až k řevu pouštního lva a otřásání celého domu v základech tak, že i nábytek se chvěl jako při zemětřesení. Jiný z návštěvníků viděl Aziela za denního světla v klubovně jako shluk mlhoviny temně modře až fialově zářící, který pomalu plul z jednoho konce místnosti do druhého.“

Gnómův dub v Káraném

STANISLAV KULOVANÝ (1910-1998)

Bankovní úředník, martinista a rosekruccián, znalec starověkého Egypta a severního buddhismu. Byl původně žákem dr. Eliáše u něhož studoval semitskou magii, později se stal žákem Pierra de Lasenika, u něhož studoval staroegyptskou magii. **Od roku 1940 se stal významným žákem mystika Květoslava Mínaříka.**

Pokračování na str. 76-77 ►►

Jak jsem se dozvěděla, Aziel se stal pro členy Horev-klubu důležitým průvodcem na cestě za poznáním, služebním duchem, jenž jim umožnil navázat komunikaci s dalšími bytostmi, například s prastarým dubovým gnómem. Povězme si více...

S GNÓMY NEJSOU ŽERTY

Gnómové bývají v lidovém pojetí často považováni za trpaslíky, bytosti reprezentující živel země. Gérard Encausse, který je širší veřejnosti znám jako Papus, gnómy považuje projev astrální látky, která živel země oživuje. Podle něj se jedná o bytosti člověku umožňující kontakt s jemnohmotným i duchovním světem. Nyní budu vycházet z internetového znění Horev-klubu a především z unikátního díla Milana Nakonečného. Ve své knize Novodobý český hermetismus popisuje setkání Laseníkovy skupiny s gnómem, majícím svůj domov v památkově chráněném dubu nedaleko od Káraného.

Před dávnými časy pod tímto dubem údajně spáchala sebevraždu nešťastně zamilovaná dívka. Krev, jenž zde byla prolita, a skutečnost, že strom vyschnul a stal se posvátným, prý přilákala starého gnóma. Ten se zde usadil. Podle deníku byl zlý a lstivý, a nebylo radno jej dráždit. Ještě před tím, než s gnómem členové Horev-klubu navázali kontakt, měli být svědky podivných světelných úkazů na zahradě vily, kde se scházeli. Služební duch Aziel jim měl ústy Lasenika poradit, jak s gnómem mohou navázat kontakt a kde jej naleznou. „Chcete-li s jeho panem navázati styky, jděte zítra odpoledne

Astrální bytost

Hermetiky vyfocený gnóm

jako z revolveru. Kousky dočervena rozžhavené země vyletěly při tom kolmo do výše více než dva metry, kdež se rozštěpily v ohnivý snop. Ač jsme stáli všichni velmi blízko, nedopadly na nikoho. Pak konstatovali jsme silný zápach, jako po petroleji, kterým nám načichl všechen oděv.“ Od svého služebního ducha se posléze dozvěděli důvod: „Petrolej jest astrální vůně Petrova, tedy skalního, gnómického oleje, jenž doprovází všechny zemské živelné bytosti.“

Gnóm pak některé »slabé« členy, kteří měli se zemským elementem a sexualitou problém, pronásledoval často až domů. Chtěl je opanovat.

k jeho sídlu položte pod strom půl ... (neuveďeno) a druhou polovinu přineste domů a dejte ji na zahradu. Druhý den vykopejte jámu a přikryjte ji pečlivě. Sluneční květy, jež se o půlnoci objeví, jsou smrtící; nedotýkejte se jich, ale zakopejte je. Na to polijte hlínu, kterou byly květy zasypany, vodou a gnóm se projeví světlem. Pak můžete s ním kdykoli obcovati po dvoudenním půstu každou sobotu o půlnoci na místě jeho bydliště. Běda vám však, nebudete-li čistí! Jinak nemusíte se báti žádného nepřítele ani zranění.“ Udělali, jak jim Aziel poradil. Po půlnoci odkryli jámu a na jejím dně údajně našli tři malé zářící kameny, srovnané do rovnostranného trojúhelníka a více kamének, zcela nepatrných, téměř zanikajících. Jámu zase zakopali a hlínu pečlivě zalili vodou. „Když jsme již přichystali druhou konev, vyšel z země malý syčící plamének s ohnivým kulatým kloboučkem. Hořel asi šest vteřin a pak efekt se zakončil silnou ranou, asi tak,

SVĚTELNÝ SNĚM

O jedné z dalších sobotních půlnocí hermetici měli podle Azielovy rady pouze sedět opodál stromu, aniž by se pokoušeli

FRANTIŠEK KABELÁK (1902-1969)

Pro čtenáře, kteří se už někdy zajímali o praktickou kabalou či magii, jistě nebude jeho jméno neznámé. **Málokdo však ví, že se i on významně podílel na činnosti pražské společnosti Universalia.** Minařík, Lasenic a Kabelák byli redaktory okultního časopisu Médium, jenž vycházel ještě před vznikem Universalie. **František Kabelák byl ovšem »vlk samotář«.** Horev klub navštěvoval velmi nepravidelně a spíše se osobně scházel s jeho členy.

o evokaci. Mlčky dosedli do trávy a čekali. Po určité době uviděli jakási světélka, která se pohybovala směrem k nim. Bylo to, jako by se před nimi pohybovala zářivá »gnómová lampička«. Když se vraceli domů, spatřili intenzivně ozářenou paseku. Služební duch jim později prozradil, že se jednalo o sněm živlových bytostí. „Upozomil je, že se nesmí projevit první, aby nebyli v gnómové područí, ale mohou mu zatím jednou týdně přinášet k dubu určitou potravu. Na jedné cestě zpět od dubu k vile, právě když jeden ze členů vyslovil zklamání, že se nic nedělo, vyrazil z blízké kalužiny s typickým praskotem kulový blesk. Doma jim služební duch sdělil, že gnóm šel za nimi, ale v měsíčním světle ho neviděli. A že zuř, protože ho nezavolali,“ uvádí Milan Nakonečný. Přípravy na evokaci gnóma byly zdoluhavé, přesto se skupina řídila přesně radami, které od Aziela dostávala. Gnóma se jim při jedné z evokací podařilo vyfotografovat. Gnóm pak některé »slabé« členy, kteří měli se zemským elementem a sexualitou problém, pronásledoval často až domů. Chtěl je opanovat. Zjevoval se jim někdy při sexu, zvyšoval jejich popudlivost a slabosti, tím se živil a královsky bavil. Jednou v noci v lese uslyšeli gnómův chroptivý řev, tak silný a hlasitý, že se báli prozrazení. **Nedaleko totiž měla stanoviště německá vojenská hlídka.**

NEČEKANÁ SMRT

„Přestože pro své žáky dělal Lasenic všechno, co mohl, moc dobře si uvědomoval, že už mu nezbyvá moc času. A co víc, že nemá mezi svými žáky nikoho, kdo by byl schopen v krátké době dosáhnout potřebného vyššího duchovního vývoje a po jeho smrti pokračovat v jeho šlépějích. Vybral si alespoň několik žáků, které osobně zasvětil i do dalších navazujících praxí, ostatní ale až do jeho smrti zůstali u praxe s živlovými bytostmi. Teprve až po Lasenicově smrti si mnozí z nich uvědomili, jak velkého mistra jim Prozřetelnost v počátku jejich studia nabídla. Litovali, že se hermetickou filozofii tehdy nezabývali mnohem intenzivněji a neměli na svého mistra více otázek. Nikdo samozřejmě neočekával, že zemře v pouhých 44 letech. Jeho čas byl však naplněn,“ říká Michal Stránský.

O tom, že Mistr Lasenic tušil svou blízkou smrt, svědčí i *Hovory s Lasenikem* (Trigon, 2015), které sepsal jeho přítel a člen Horev-klubu profesor **Vladislav Kužel**. V té době byl již Lasenic velmi nemocný a měl za sebou tři bolestivé operace plic. Byl to důsledek těžké plicní dehydratace, kterou si jako mladík způsobil v pouštní bouři, když s přítelem prováděl magickou evokaci v Údolí králů. Za panem Kuželem Lasenic krátce před svou smrtí jezdil na týdenní pobyty k němu domů, do Moravské Ostravy. Tady spolu dlouze rozmlouvali na konkrétní témata. Současníci se panu Kuželovi smáli, protože zamýšlený název jeho díla nápad-

PhDr. FRANTIŠEK VÁHALA, CSc.,
(1911-1974)

Váhala byl i se svou chotí významným členem Horev-klubu. Tomuto středoškolskému učiteli egyptský esoterismus a hermetismus díky Laseníkovi učaroval natolik, že začal pod druhé světové válce (po smrti svého učitele) studovat egyptologii na Karlově univerzitě. Později se stal významným českým egyptologem, martinistou a bohemistou. Podílel se spolu se Z. Žábou na přepravě kolosu v Abú Simbel, kvůli zatopení oblasti Asuánské přehrady. V roce 1971 byl jmenován vedoucím členem českého egyptologického ústavu, který vedl až do své smrti v roce 1974. Nejpozději od roku 1968 byl rovněž žákem Květoslava Minaříka.

Na jaře příštího roku uplyne 19 let od rozmluvy s Laseníkem; vykonal jsem jeho vůli rekonstrukcí aformismů filosofie ohně Horev v hieroglyfech archaické řeči předdynastického Egypta.

ně připomínal Hovory s T. G. M. „Dnes jsme mu však vděční za to, že tento vzácný svazek existuje, protože v sobě obsahuje ve zkrácené formě ucelené Laseníkovo poznání. Otázka, odpověď. Jasně, stručně a jednoduše,“ potvrzuje Michal Stránský.

ZÁHADA NEKROMANTICKÉHO RITUÁLU

Ještě než Mistr Lasenic zemřel, přenechal svému nejbližšímu příteli a žáku Aloisovi Sedláčkovi nekromantický (psychurgický) rituál, jehož prostřednictvím bylo možné po jeho smrti s Laseníkem komunikovat. **Byla to rituální pojistka, kdyby hermetismu nebo jeho nauce tj. magické linii, hrozilo vážné nebezpečí.** Alois Sedláček jej ale nikdy nepoužil. Věděl, že tradice přežije a než zemřel, prohlásil, že **vzácný dokument, který mu jeho Mistr předal, zničil.**

CO SE STALO S HOREV-KLUBEM PO DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLCE?

Kefer s Laseníkem byly jedinečné osobnosti, které se do zajista velkou měrou podílely na tom, aby drahocenné vědění dávných zasvětců nebylo ani přes hrůzy druhé světové války a komunismu v naší zemi zapomenuto. Michal Stránský prozrazuje: „Pan profesor Nakonečný mi vyprávěl, že z trojice Kefer - Lasenic - Kabelák se osobně setkal jen z posledně jmenovaným. Ptal se jej, jaký byl rozdíl mezi Keferem a Laseníkem. František Kabelák se zamyslel a odpověděl, že Kefer chtěl více, než mohl, a Lasenic mohl více, než chtěl. Podle mě tím měl na mysli, že Kefer chtěl v naší zemi vytvořit hermetickou školu na mezinárodní úrovni, a v podstatě tomuto poslání obětoval svůj život. Zemřel ve věku

35 let. Přesto si nedovedu představit život plnější. I za ten krátký čas, co mu byl vyměřen, stihnul mnoho věcí.“

Po válce to byl už jen **František Kabelák** (1902-1969), kdo mohl být v naší zemi nazýván žijícím znalcem kabaly a hermetismu. **Byl to však solitér, jenž se prastarému umění věnoval o samotě a spolkům všeho druhu se obvykle vyhýbal.** Netoužil po tom, aby po smrti Lasenika vedl Horev-klub, i když tuto možnost s Laseníkem osobně probírali.

„Kabelák byl schopný a ochotný pro Horev-klub něco zařadit, sehnat nebo přeložit, ale že by chtěl s ženskýma chodit »po skřítkách«, to ne. Neměl na to zkrátka čas. Podle toho co vím, Kabelák považoval Lasenika za svého mistra, i když se viděli jen několikrát. Byl jediným, koho Lasenic na konci svého života

pověřil a předal mu veškeré materiály, aby pokračoval v jeho studiích filosofie »Světla Horev«, staroegyptského mystéria, kterým se zabýval celý svůj život. Kabelák byl v tomto ohledu jeho jediná naděje. Mistr totiž okolo sebe neměl v době své smrti jediného člově-

teři, že bude na jaře roku 1963 evokovat Laseníkův přízrak z podsvětní říše Amenti: „... Na jaře příštího roku uplyne 19 let od rozmluvy s Laseníkem; vykonal jsem jeho vůli rekonstrukcí aformismů filosofie ohně Horev v hieroglyfech archaické řeči předdynastického Egypta... Bude-li mi »Allah milostiv« jako Dhul Nunovi před jedenácti stoletími, budu nekromantickým obřadem evokovat přízrak Laseníkův a žádát ho o pomocnou ruku při sestupu do Amenti, Západní říše, kde vládně Šém o 42 písmenách, abych se podrobil soudu Velikým Jménem - protože poznávací cesta staroegyptského CHU jest na esoterním poli ničím nepřekonatelnou skutečností!...“ Více čtenář nalezne v připravované knize z edice Bibliotheca Horev, František Kabelák: Egejská mysteria ideje Krásy.

JAK TO BYLO DÁL?

I když Laseníkův odchod členové Horev-klubu brali těžce, scházeli se i nadále až do své smrti. **Vedl je Alois Sedláček, který poté, co Kabelák Laseníkovu nabídku odmítl, převzal vedení skupiny. Po jeho smrti v čele Horev-klubu stanul Vladimír Rohlíček (1905-1974).**

Málokdo ale dnes ví, že nad členy Horev-klubu držela ochrannou ruku ještě jedna významná česká osobnost. Nebyl to nikdo jiný, než Květoslav Minařík (1908-1974), jogín, mystik a známý autor du-

Členové Horev-klubu na Laseníkově pohřbu (1944), zleva Rohlíček, manželé Sedláčkovi, manželé Váhalovi, profesor Kužel

ka, kterého by staroegyptská theosofie tak hluboce zajímala. Kabelák byl zároveň jediným, kdo měl dostatečné znalosti na to, aby význam Laseníkovy studie pochopil a ještě ji prohloubil vlastním přičiněním,“ prozrazuje mi Michal Stránský. Kabelák se tak po Laseníkově smrti začal plně věnovat egyptské moudrosti a v tomto ohledu přinesl světu více než cenné informace.

Kabelák sám v soukromém dopise píše při-

chovní literatury. Jeho pozoruhodné dílo *Přímá stezka* mají mnozí z vás ve své knihovně. Lasenic nechtěl nechat nic náhodě, a tak Minaříka ještě před svým odchodem požádal, aby jeho žákům občas poradil s jejich duchovní praxí. Aby jim pomohl se najít, pokud sejdou z cesty. A tak se stalo, že se mnozí Laseníkovi žáci později stali žáky Mistra Minaříka. Ale to už je jiný příběh. Jisté však je, že tradice českých hermetiků stále pokračuje... ■